

lovgivning, der hjemler erhvervelse af indfødsret uden myndighedernes medvirken. Der er siden lovens ikrafttræden indgivet et meget betydeligt antal ansøgninger om optagelse på de „særlove“, hvorved man for de deri opførte personer gjorde en undtagelse fra 1946-lovens regler, således at deres statsborgerlige forhold undergaves 1925-lovens normale bestemmelser.

Allerede ved behandlingen af forslaget til 1946-loven gav indenrigsministeren et tilsagn om, at intet sådant andragende ville blive afslået af indenrigsministeriet på egen hånd, jfr. rigsdagstidende 1945—46, tillæg B sp. 2847—48 og landstingets forhandlinger sp. 2105. I overensstemmelse hermed har samtlige ansøgninger været forelagt det af landstinget i hver rigsdagssamling nedsatte indfødsretsudvalg, eventuelt i den form, at ansøgerne blev optaget på de af indenrigsministeriet udarbejdede lovforslag. En række ansøgninger, der endnu ikke er færdigbehandlet af administrationen, vil i overensstemmelse hermed i den kommende tid blive forelagt for nævnte udvalg.

Man må da anse det for stødende, om personer, der har fået eller på grund af deres forhold må forvente at få afslag på deres ansøgninger om at blive undtaget fra 1946-lovens virkninger, skulle kunne gøre denne afgørelse illusorisk. Når vedkommende rigsdagsudvalg efter en indgående behandling af en andragers forhold er nået til det resultat, at den pågældende er uværdig eller uegnet til at være dansk statsborger, synes det uheldigt og urimeligt, om den pågældende ved et efter den 31. december 1948 indgået ægteskab — måske endog med samme ægtefælle efter forudgående pro forma skilsmisse — skulle kunne tilsidesætte en under de angivne garantier truffen individuel afgørelse.

Man foreslår derfor, at de personer, der omfattes af 1946-loven, og som ikke efter ansøgning har opnået en undtagelse fra dens regler — hvad enten de ikke har ansøgt herom, eller deres ansøgning er blevet forkastet —, ikke skal kunne skaffe sig dansk indfødsret uden lovgivningsmagtens kontrol. Forsåvidt de gifter sig med udenlandske mænd, der søger at opnå indfødsret ved naturalisation, giver reglen i § 4 i loven af 18. april 1925 normal adgang til en sådan kontrol. Indgår de derimod ægteskab med en mand, der allerede har dansk indfødsret, eller som står foran at erhverve denne ret i henhold til § 2 i 1925-loven, kan denne kontrol kun sikres gennem den foreslåede lovbestemmelse.“

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt i begge ting.